

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 200 Lei
Pe jumătate 100 Lei
Pe un sfert 50 Lei
Pe străinătate 500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 9-1933.
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Molin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Păstorul și turma

Când rostesc cuvintele de păstor și turmă, totdeauna îmi vin în minte cuvintele Domnului Isus Cristos: „Eu sunt păstorul cel bun” (Ioan 10, 11). Ce frumoasă și potrivită asemănare! — Păstorul și turma; preotul și credincioșii; Conducătorul și condușii sau supușii.

„Păstorul cel bun și sufletul își pune pentru oi” (Ioan 10, 11). Mă gândesc la vrednicii noștri vlădică. De câteori nu și pun în primjdie sănătatea, ba chiar și viața, în vizitațiile lor canonice! Cu câtă dragoste, cutreeră satelor fără deosebire, atât cele dela munte, cât și cele dela câmpie, pentru a-și cerceta credincioșii, pentru a-i mângâia în năcazuri și pentru ea acasă la ei să le împărtășească cuvântul Domnului! Nu se cruța pe ei, ci înfruntă toate greutățile pentru a se îmbrățișa sufletește cu credincioșii lor.

Mă gândesc la preoții noștri, care înfruntă atâtea greutăți în munca aspră și misionară de evanghelizare a celor mulți, de predicare a cuvântului lui Dumnezeu, în dorința de a face pe oameni mai buni, de a-i ridica din păcate și a-i duce la Dumnezeu. Câte nu îndură ei în mijlocul turmelor pe care le păstorește, cât nu le este dat lor să sufere în lupta nimicitoare cu viața, cu răutatea oamenilor! Pe vreme bună sau rea, preotul trebuie să fie acolo unde-l cheamă păstorii săi: la căpătâiul unui bolnav, pentru a le duce o vorbă de mângâiere, să alina o durere, să ștergă o lacrimă, pentru a-i întări și binecuvânta în numele lui Isus Hristos, pe drumul țării de întoarcere.

Dar așa se cimentează (întărește) prin cercetări, dragostea între păstor și turmă! „Eu sânt păstorul cel bun și cunosc oile mele și mă cunosc ale mele” (Ioan 10-11). Cum îi vei cunoaște, dacă nu îi vei cerceta acasă la ei, întesându-te de jelul lor de viață? De ce trăiesc și sunt așa și nu altfel?

Un alt păstor binecuvântat de Dumnezeu, este iubitorul nostru Conducător Mareșalul Antonescu.

Priviți-L pe front între soldați, la spital între răniți, împărtășind prentindeni, cuvântul părintesc de mângâiere. Cu câtă dragoste îl primesc soldații în mijlocul lor! Și câți dintre ei, din dragostea ce-L poartă, nu-l privesc cu ochii scldașii în lacrimi, gândindu-se acasă la copilașii lor și la neveste, ale căror nădejdi de viitor o pun în Mareșalul Ion Antonescu.

Prentindeni purtând grija țărănilor și a muncitorilor, a căror soarte se străduiește a o îmbunătăți.

Iată legătura trainică dintre conducător și supus! Legătură care nu se rupe niciodată. Este legătura dragostei. Iată de ce poporul român a strigat cu glas tare „Da” „Mă leg să sprijin prin cuget și faptă pe Mareșalul nostru la împlinirea programului său de reorganizare a Statului și a Națiunii și-mi aștept locul și ceasul răspunderii ce voiu primi.” — Pentru că îl iubește și are încredere în Conducător.

Cum și-a câștigat această dragoste și încredere? I-a cercetat prentindeni. Și-a deschis urechea pentru a asculta plângerile tuturor dela mic la mare.

Un bolnav eu câtă dragoste și încredere se uită la un medic, care l-a scăpat de vreo boală! Mareșalul Antonescu este medicul nostru. Unde a trebuit medicină, ajutor și mângâiere, a dat fără de întârziere, iar unde a trebuit să facă operație, a curățit tot ce a fost rău, fără ca să stea la îndoială. A dat viață Statului care era sa moară.

Din faptele acestor păstori și conducători se vede că și au adăpat sufletul, la acel izvor nesecat al vieții: Scriptura. Pentru ei Hristos este via și învățătura lui o urmează.

Să învățăm dela ei, să facem la fel și să-l ascultăm! Să lăpădăm din sufletul nostru ura! Să ne încingem cu legătura dragostei, ca să înnoțeam în sufletul nostru încrederea împrumutată, ca așa încălzii de focul dragostei, cu gândul la Dumnezeu să-l cerem să păzească întru mulți ani pe conducătorii noștri.

Păr. Vasile Moldovan

Ziua de 1 Decembrie la Blaș. Ziua unirii tuturor Românilor a fost prăznuită și în acest an la Blaș în măsura îngăduită de împrejurări, dar cu multă dragoste în suflete. La orele 11 s'a slujit în catedrală un Tedeum, de către I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, cântând coral teologilor. Au luat parte delegați din partea autorităților lor civile și militare. Școlile au prăznuit, fiecare separat, această zi așa de mare și sfântă pentru neamul românesc. În ultima oră de curs profesorii au vorbit elevilor despre însemnătatea zilei, evocându-le măreția acelor vremuri de înălțare și fericire pentru neamul românesc. Cu același căldură și dragoste a prăznuit în sufletul său, această zi de de împlinire a tuturor visurilor românești, fiecare bun Român, nădăjduind în venirea altor vremuri mai bune și mai fericite.

Ajutorul de iarnă

— Chemarea către țară a Mareșalului Conducător pentru ajutorarea celor lipsii —

Acest ajutor este pentru cei lipsii, pentru acela cari n'au la casa lor o bucată de lemn să potolească asprimea frigului, cari n'au un ban, o bucată de pâine să-și alina foamea.

Ajutorul de iarnă este pentru cei săraci, pentru acela cari n'au o haină mai călduroasă pe trupul lor, care să-i sperie de biciuirea vântului înghețat, pentru acela cari n'au casa lor, n'au unde se adăpostii, pentru acela care ar vrea să muncească, dar nu pot și n'au unde.

Este pentru acela cari n'au nimic, n'au pe nimeni, decât pe Dumnezeu din cer, dragostea și mila oamenilor.

Iarna omul simte mai tare asprimea și greul vieții. Lipsurile sunt mai mari. Iarna, foamea și frigul îl aruncă pe sărac în pragul des-nădejdi.

În vremurile de azi populația săracă trece și prin mai mari greutăți. Lupta împotriva foamei și frigului este mai mare ca altădată. Pentru cei săraci, pentru ajutorarea lor Mareșalul Antonescu a adresat, către țară un sfășietor apel.

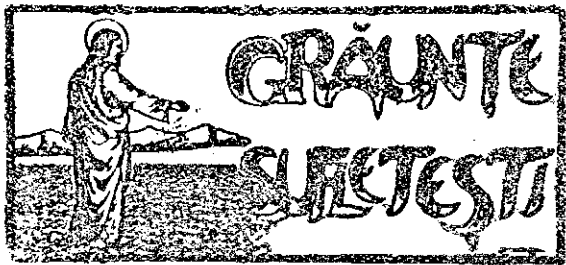
Cei bogași sunt rugași, ca în numele dragostei lui Isus Hristos, să dea din avutul lor săracilor, să stămpere foamea muncitorului fără lucru, a văduvei și a copilașilor orfani. Va fi aceasta dăruire o dăruire națională și creștinească, făcută în numele dragostei de neam și în numele lui Isus Cristos.

Ajutorarea săracilor va fi însă organizată. Ea va purta numele de „Ajutorul de iarnă”. Conducătorul țării nu se roagă numai de cei avuși să-și deschidă inima față de cei săraci, dar și poruncește tuturor aceluia, cari trebuie să dea pentru a sprijini pe cei cari n'au, iată cuvintele Mareșalului:

„Am hotărât nu numai să fac un apel cald pentru toți cei ce pot să înțeleagă suferința și durerea, ci să dau și o poruncă tuturor celor cari trebuie să dea din avutul lor pentru a sprijini pe cei cari n'au.”

Cu străngerea și împărțirea ajutoarelor pentru cei săraci a fost încredințat Consiliul de Patrons.

Să dăm cu dragă inimă la „ajutorul de iarnă”, să dăm atâta cât putem. Împlinim o datorie de bun Român, de bun creștin, o datorie față de țară, față de Dumnezeu și față de sufletul nostru. Cunoașteți pe cei săraci ajutați țara, dă lui Dumnezeu și se ajută pe sine.

„Faceți bine celor ce vă urăsc“!

Așa sună porunca Domnului. Și sfinții l-au și ascultat pe Domnul.

Sf. Ecaterina de Siena a fost vorbită de rău, în suzul tuturor, de către o femeie, care o învinovăța că trăiește în nelegiuire. Sfânta însă tăcu, iar când a auzit că acea femeie s'a îmbolnăvit, a îngrijit-o ca pe o servitoare a ei.

Sf. Acație și-a vândut întregă avere, pentru ca să ajute pe un om care l-a vorbit de rău.

Sf. Ambrosiu l-a făcut rost de o leafă lunară în regală unui ucigaș care voia să-l omoare.

Sf. Sabin, episcopul Toscanei din Italia, a fost osândit, de către Venusian, locuitorul împăratului, la pierderea celor două brațe, pentru că nu s'a lepădat de credința sa creștinească. În clipita însă, în care l-au tăiat cele două brațe, Venusian a fost cuprins de o groznică durere de ochi, pe urma căreia s'abiera de durere ca leșit din fire. Rășinat de osânda dictată, l-a rugat pe sf. Sabin, să-l vindece. Sfântul și-a ridicat brucele sângerând zpre ceruri, s'a rugat lui Dumnezeu și pe urmă l-a binecuvântat. Urmasrea a fost că Venusian nu numai că s'a vindecat, ci s'a și încreștinat.

Despre Sf. Mileșiu ne povestește sf. Ioan Garădeaur că, șezând în căruță cu judecătorul care îl ducea în surghiun, a văzut poporul, scandalizat de această fărădelege, cum încerca să-l bată pe judecător cu pietri. Sfântul Mileșiu, văzând că situația devine tot mai amenințătoare, s'a ridicat în căruță și a apărut pe judecător cu trupul său propriu.

Dar nu numai sfinții, ci chiar orășe întregi, au știut să asculte această poruncă a Domnului.

Locuitorii din ținutul Venzilor din fosta Cehoslovacie merg an de an în procesiune în orașul Mariaschein din Bohemia. Drumul lor trece prin orașul Gottlauba, al cărui locuitorii sunt protestanți. Interesant e că acești protestanți își băteau regulat joc de acești Venzi, ba îl chiar scuipau și băteau cu pietri. Venzii catolici însă nu ziceau nimica, ci cu atât mai tare se rugau, mergând în procesiune, Domnului și cântau. S'a întâmplat, în anul 1865, cu nu peste mult după o astfel de batjocură, a ars întreg orașul Gottlauba. Auzind Venzii despre nenorocirea dușmanilor lor, au făcut colecție, le-au trimis 400 Lei aur pe lângă un bilețel pe care au scris: „Dela Venzii, cari treceau an de an cu procesiunea prin orașul Gottlauba“. — Când au trecut, în anul viitor, din nou Venzii prin orașul Gottlauba, locuitorii îl întâmpinară cu fiori și cu cununi, ba chiar și cu vorbiri. — Oare noi n'am putea lua pildă dela acești Venzi?

Iată o altă pildă de iertarea dușmanului, o faptă nobilă a unei vădave din Bologna (Italia): Trăia în acest oraș o femeie vădăvă, care avea un singur copilăș. Într-o zi copilășul văduvei se juca în mijlocul străzii, când trecu pe acolo un flăcăuș care-i călcă tocmai pe jecării. Supărat de aceasta, orfanul protestă din greu, iară flăcăușul mănios scoase un pumnal și îl junghie pe copil tocmai în inimă. Pe urmă, jându-și seama de crima săvârșită, se refugiase tocmai în casa văduvei, cerându-i scut și apărare de oamenii legii. Bata femeia miloasă l-a ascuns, iar când au venit jandarmii, s'a făcut că nu știe de cine e vorba. Nu peste mult jandarmii îl aduc copilul acasă mort, iar oamenii cari îl însoțiră l-au spus că ucigașul s'a ascuns undeva în împrejurimi. Femeia abia atunci își dădu seama de grozăvia situației sale, dar tot nu-l descoperi pe ucigaș. Mai mult se rugă de rege, să-l ierte și apoi îl primi drept fiu adoptiv.

Dragi cetitori, citiți și D-Voastră și vă minunați de atâta cucernicie și dragoste de Cristos! Poate să urmeze vreodată careva dintre D-Voastră aceste pilde mînbunatelor

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață

Păcatele capitale

Orgoliul (mândria)

În timpul șederii lui Napoleon la Moscova (1812), un artist lucra o medalie, care avea pe față efigia lui Napoleon, iar pe revers inscripția: „Cerinți e al tău, pășantului e al meu“. Câteva exemplare din această medalie căzură în mâinile unui general rus, care retrimise un exemplar lui Napoleon, însoțit de un bilețel: „Victoria este a ta, dar răzbușarea e a mea“.

Retragerea lui Napoleon din Rusia a arătat lumii, cum știe Providența să pedepsească orgoliul.

Mânia

Într-o stradă din Viena mai mulți copii se jucau șgomotos în fața casei unui meșterăș. Stăpâna casei îl rugă de mai multe ori să se îndepărteze de acolo, dar broșcolii nu o băgară în seamă, dîmpotrivă răsără de ea. Cuprinsă de mânie, femeia luă o găleata de apă rece și o aruncă din grăm după copii. Copiii o luară la fugă, dar apa căzu pe un copilăș de trei luni pe care mîlcă-sa îl ducea în brațe. Micușul a fost cuprins de o convulsie și a murit după scurt timp. Prin gestul său neocotit, femeia aceasta s'a făcut vinovată de moartea copilășului.

Luxuria (necurătenia)

Sf. A Jons de Liguori spune că desfrânații se asemănă cu acele păsări răpitoare care se lasă mai bine ucise de vânători decât să părăsească cadavrele din care se înfruptă.

Sf. Leonard spune că desfrânații au toate semnele de aprobare, și anume: 1. ușurința de a recădea în păcat; 2. alipirea la păcat, de care nu încercă să se desfacă sau cu care se chiar laudă; 3. pierderea unor suflete pe care le scandalizează; 4. obișnuința de a săvârși păcatul luxuriei în diferite forme.

Foița „Unirii Poporului“

Scrisoare din spital

Maică dragă, de departe
Din spital îți scriu o carte
Dară nu te speria
Când acestea vei afla
În pat sunt doară rănit
De un obuz rătăcit
De un obuz blestemat
Dela bolșevici plecat
Mamă, tare m'a durut,
Două zile am gemut
Dar a treia zi pe seară
Schiza am dat-o afară.
De-atunci bine m'am făcut,
Nici o zi n'am mai zăcut
Iar astăzi, măicuță dragă,
Cât ograda e de largă
Umblu-n sus și-n jos, mereu
Mulțumesc lui Dumnezeu
Precum vezi, măicuța mea
N'ai dice te supăra
Că-n curând eu voiu pleca
Voiu pleca în sat la noi

Și vom fi iar amândoi
Și-ți voiu povesti apoi
Tot ce-n rășboi am văzut
Cum pe Ruși i-am cam bătut
Peste Nistru i-am trecut.

Sergent *Frățilă Nicolae* din comuna
Grădiște-Bacău, Spitalului Militar B'aj
Nr. 500

Biserica Scheilor

Soarele a zpus demult și noaptea s'a lăsat pe nesimțite deasupra satului. Cerul este jumătate înnoțat, jumătate senin și luna, când luminează satul, când este acoperită de nori, făcând o beznă adâncă. În sat toate luminile sunt stinse, afară de cele dela o casă din marginea satului. Să ne închipuim că suntem în stradă lângă ușa casei, gata de a intra. Acum, dacă am deschide ușa, un miros de nesuferit ne-ar face să ne dăm un pas îndărăt. În aer famul plutea în straturi groase. Ați ghicit cred că suntem într-o cărciumă. La mesele ce sunt așezate de-alungul pereților beau și vorbesc șgomotos o cestă de flăcăi, să tot fie 15 înși.

— Plătesc 20 litri de vin aceluia care merge în noaptea aceasta la Biserica Scheilor, — zise unul.

— Și eu 10, — adăugă altul.

Toți tăcură.

Era o prinsoare. Se oferea 30 litri de vin aceluia care ar fi mers în turnul Bisericii Scheilor.

Se priveau toți și se întreba fiecare, cine va fi cel ce va merge.

— Dar cum vom ști, dacă s'a urcat cel care merge în turnul bisericii? — întreabă unul din cei cari plăteau.

— Să tragă clopotul, își dădu părerea unul.

Se cerea mare lucru și nu se îmbie nimeni.

— Cum? — intră și cărciumarul în vorbă, — nu se găsește între voi nici unul care să meargă și să tragă clopotul bisericii? Așa fricoși sunteți?

Vocea i se stinse iar tăcerea se lăsă iar.

— Merg eu — rupse tăcerea Ionică a Petrii, un flăcăiandru mic și slab la față, ce tăcuse până atunci.

Tresărind și se întoarseră toți spre Ionică, mirați de îndrăzneala acestuia.

— Mergi? — îl întrebară.

— Merg.

— Și-i trage clopotul?

— L-oi trage.

— B.ne — răspunsu cel ce făcuse prinsoarea. — Cărciumar, adă vin — adăugă apoi scoțând banii din chimir.

Cărciumarul mândru că după cuvintele lui se găsește unul mai curajos, se grăbi și aduse vinul.

Ionică bău puțin. Se gândi la ceea ce șisese și-i păru rău. Nu voi însă să creadă ortacii că este fricos și tăcu.

Invidia

Invidioșii, spune Sf. Ioan Gurădeaur, sunt mai răi decât leii, sunt asemenea diavolilor, și aproape și mai răi; căci leii se înarmează contra noastră, sau prin foamea care-i constrânge sau pentru că îi provocăm și irităm. Dar invidioșilor, chiar dacă le faci bine, ei îți fac rău; dacă încerci să-i atragi prin binefaceri, te urmăresc și te persecută...

Avariția (sgârcenia)

Un avar se așiază pe patul de moarte. Rușinile sale făcând totul spre a-l converti. Chemă un preot la căpătâiul său. Preotul îi vorbește despre îndurarea lui Dumnezeu, despre moartea și învierea Mântuitorului, despre judecata din urmă, etc., dar avarul rămânea nesimțitor față de toate acestea. La sfârșit, preotul îi arată un crucifix de argint. Ochiul bolnavului se deschisese numai decât mari de tot, fixând javeurul sfânt. Preotul credea că a salvat sufletul avarului, dar din nefericire, a fost repede desamăgit prin această întrebare ciudată a maribundului: „Părinte, cât costă un astfel de crucifix de argint?”

De cele mai multe ori, „cum îți vine viața, așa îți vine și moartea”.

Lăcomia

Un mare mândros se prezintă într-o bună zi la Henric al IV-lea, cu nădejdea de a primi ceva recompensă pentru talentul său unic. — „E adevărat că tu mândri ca șase oameni?” — Îi întrebă regele. — „Da, Sire, răspunse mândrosul. — „Și muncești în aceeași proporție?” — „Nu, Sire, ci numai ca un altul de talia mea”. — „Ei bine, dacă ai avea mulți ca tine în regatul meu, răspunse regele, i-aș spăzura, căci mi-ar aduce foamea în țară”!

Lenea

Crates Tebanul, întâlnind un om leneș îi întrebă: „Ce faci acolo, prietene?” — „Vorbesc cu mine însumi!” — „Grăjește să nu vorbești cu un om răutăcios”, dându-i astfel să înțeleagă că între un leneș și un răutăcios aproape nu există nici o deosebire.

(I. V. Fr.)

Inmormântarea unui erou
căzut la Odesa

Duminecă în 23 Noembrie a avut loc în comuna Beighin din Județul Alba, înmormântarea soldatului Gheorghe Gămfălean, căzut în luptele dela Odesa, luptând împotriva bolșevismului. Tânărul erou a fost împușcat prin piept, găurindu-l vârful plămânilor. A fost dus la spitalul din București, iar apoi în cel din Alba-Iulia, unde a murit, deși medicii și-au dat toată silința să-l scape. Trupul său a fost transportat în comuna sa natală Beighin, unde i-a fost făcut înmormântarea.

A fost atâtă lume de față, încât rar i-se dă omului să vadă așa ceva în viață. Toate satele din jur au venit, ca să dele cinstea din urmă acestui erou.

Slujba înmormântării a fost slujită de patru preoți: Păr. Nicolae Pașcă din Straja, Păr. Ioan Cârnișu din Henig, Păr. Victor Negrea din Ghirbom și preotul nostru local Păr. Victor Marcu. Predica funebrală o făcuse Păr. Nicolae Pașcă dela Straja, care vorbește frumos și înalțător despre războiul sfânt purtat împotriva bolșevismului, despre dragostea ce trebuie să o avem față de patrie, dându-ne chiar și viața pentru ea, cum a făcut tânărul erou. Toți cei de față izbucnesc în hohote de plâns, iar părinții și frații eroului abia își mai stăpânesc durerea. Ia rămas bun apoi dela părinți și frații eroului păstori nostri suletesc.

Scrierul este apoi luat pe umeri de camarazii-soldași și, în plănaul jalnic al clopotelor dela toate trei bisericile, petrecut de cântecul datos al muzicii locale, este dus la locul de odihnă. În cimitir ultimul cuvânt de rămas

bun îl ia păr. Victor Negrea. În pocnituri de armă scrierul este lăsat apoi în groapă.

Frumosă înmormântare! Așa se cade tuturor acelor care își iubesc patria și neamul.

Unul din cei de față

Misiuni sfinte la Merișor

În zilele de 20 până în 23 Noembrie a. c. s'au ținut în parohia Merișor din Jud. Hunedoara sfinte misiuni de către Ilustritatea Sa Dr. Nicolae Brânzeu, prepozit în Legoș. Programul sfintelor Misiuni a fost următorul: în după amiaza zilei de 20 Nov. s'a ținut în gara Merișor primirea sărbătorească a Il. Sate, care a venit însoțit de Mon. Ștefan Bălan protopopul Devel. On. Lucian Boclat, paroh local, în cuvinte de bun venit arată bucuria credincioșilor de a vedea în mijlocul lor pe Ilustritatea Sa. Dela gară înalții oaspeți sunt duși în procesiune până la biserică, unde, potrivit programului, se slujește vecernia și se face introducerea în sfinte misiuni. A doua zi se slujește Utrenia, la sfârșitul căreia se ține o predică. Sf. Liturghie este slujită de către Il. Sa Dr. Nicolae Brânzeu, M. On. Ștefan Bălan, M. On. Ionuț Pop protopopul tractului, On. Ieronim Hangea paroh în Petrița și Lucian Boclat paroh local. Se cuminecă, spre plădă credincioșilor, copiii de școală. După masă se slujește Paraclisul cu predică.

Sâmbătă 22 Noembrie același program Utrenia, sf. Liturghie, vecernie cu predici rostite de Ilustritatea Sa și de M. On. Ștefan Bălan. Duminecă în 23 Nov. s'au cuminecat peste 100 de credincioși. La sfârșitul sf. Liturghii Il. Sa Păr. Prepozit în simțite cuvinte încheie sf. Misiuni legând de inimile credincioșilor împlinirea datorințelor de adevărați creștini. I-a răspuns parohul local On. Lucian Boclat, mulțumind pentru osteneala depusă și încheiad cu asigurarea, că credincioșii își vor îndeplini datorințele, ca astfel parohia Merișor să i-a un cât mai mare avânt spiritual.

Apoi se sculă.

— Eu plec — zise el. — Dacă veдеți că nu mă întorc, veniți după mine.

Dechise ușa și se așază în noaptea.

Biserica Scheilor ce se afla lângă sat, fusese ridicată de mult de către Schei. Era aşezată pe un delușor și lângă ea se căsca o prăpastie adâncă. Era lăsată în paragină. Oamenii se temeau să meargă la ea. În ferestrele sparte paiangenii își țesură pășea, dându-i un aspect mai neagrăjit, mai vechiu.

Ionică ieși cu sufletul strâns din cărciumă. Era întunecat, de nu vedeai la doi pași. O porni încet spre biserică. Luna — jucându-se de sarcălele — apăru de sub nori și lumină biserică. Se așiază la poalele dealului. Mai era ca la 100 pași de biserică. Vântul și furtună și frunzele copacilor din împrejurul bisericii dansau umbre fantastice ce te înfricoșau. Ajunse la scara care ducea direct în clopotniță. Urcă o treaptă, dar luna se ascunse sub nori, lășându-i în întunecat. Inimă i se atrânse. Totuși urcă. Sgomotul pașilor pe scândurile uscate se auzea surd în noaptea. Ajunse la ușa. O deschise încet, dar ușa scârțâi ascuțit, făcându-l să tremure. Înaintă, însă nu găsi nici el din ce în ce înbold. — Ajunse în pod. Podelele trosniră. Decodată îl atinse ceva rece pe frunte. Se trase înapoi. Frica ajunse la culme. Intinse mâinile și dădu de funia clopotului. O smuci

cu petere de mai multe ori și clopotul dăgăni prelung. La auzul dangătului ce rupsesse tăcerea de moarte înconjurătoare, frica îl scutură din toate măduarele. Dăgăni îl clănțăniră. Se repezi la ușa. Acolo i se părură că vede o faptură albă rânjită spre el. I se părură că cineva îl apucă pe dinapoi și-l împinge, scoase un strigăt înfricoșător și se rostogoli pe scară.

Plecarea lui Ionică a Petrii stârni teamă în sufletele celor rămași.

— Cine știe ce o să i-se întâmple? — zise unul.

— Doamne ferește! — adăugă altul și-și făcu cruce. Apoi tăcură în așteptare.

— Să mergem afară, — zise unul — să auzim clopotul!

Ieșiră. Se îndreptară involuntar spre biserică. Nu făcură decât câțiva pași și se opriră la cremenți. Dangătul clopotului rupse tăcerea adâncă a nopții. Dangăni de câteva ori, apoi totul intră în liniște. Imediat însă auziră un strigăt înfricoșător ce-i sperie. Tipetul venea dela biserică.

Se îndreptară repede spre ea. — Ajunseră într-o fugă la poalele dealului și urcară spre biserică. Luna lumina din plin. De lângă scara podului se ridică atunci Ionică palid la față, ca un mort.

— Ce ți-s'a întâmplat? — îi întrebă cu toții. El nu le răspunse și-i privi cu ochi îndobitociți.

Apoi o porni în dosul bisericii.

Făcând se priviră cu teamă.

— A înebunit, exclamă unul.

Ionică, par'că să le dovedească, se rezemă de zidul bisericii și rise singur:

Spaima cea mare îl înebunise.

A doua zi tot satul plângea:

— Tulai, Doamne, c-o nebunit Ionică a Petrii!!

— Tulai, Doamne, c-o nebunit, văzând pe dracul la Biserica Scheilor!!

Ionel Maxim

Cântece populare din Banat

Cântă puia cucului
Pe craca stejarului.
Cucule vin' lângă mine
Că mă jur că te țin bine,
Cu vin dulce strecurat
Cu pâine din grâu curat. —
Eu mai bine m'oi ținea
Cu hrane ce mi-o plăcea.
Și-oi abura pe unde-oi vrea.
O! mânca frunze de fag
Și-oi cânta lumii cu drag
O! bea apă din izvor
Și-oi cânta lumii cu dor.

Pentru ce nu se fac astăzi atâtea minuni?

Bade Ștefane,

Mă bucur că te ocupi cu citirea sfintei Scripturi, în care vei afla multă înțelepciune dumnezească, căci precum zice sfântul Petru în Cartea II, 1, 21: „luminați de Spiritul sfânt, au grăit oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu”.

Îmi spul că ai citit în cartea lui Isus fiul lui Sirach, la Cap. 36, 2—7: „Înalță mâna ta asupra neamurilor streine, ca să te cunoască pe tine, precum noi te-am cunoscut, că nu este Dumnezeu afară de tine, Doamne. Înolește minunile tale, și adu încă odată dovezile puterii tale. Preamărește mâna ta și brațul tău cel drept. Deșteaptă mâna ta și revarsă aprinderea ta. Nimicește pe dușman și spulberă pe potrivnic. Grăbește vremea răzbinării, ca să se vestească măririle tale... și te întrebi că oare acum pentru ce nu mai face Dumnezeu minuni, cum a făcut în cele dintâi veacuri ale creștinismului?”

La această întrebare, mai întâi îți răspund cu cuvintele sfântului Augustin, care zace, vorbind despre minuni: — Cine poate oare cunoaște gândurile lui Dumnezeu? Cine îl poate sfătui pe El? Sau cine cutează să-l întrebe: — Pentru ce face așa, și nu altcum?”

Este adevărat că astăzi se pare că nu mai sunt atâtea minuni ca în veacurile cele dintâi, și mai cu seamă ca pe timpul apostolilor. Cu mintea noastră putem da cu socoteala, că atunci vor fi fost mai de lipsă minunile decât acum, pentru că pe popoarele de pe atunci, pe Greci și pe Romani, numai prin lucrurile minunate îi puteau dumeri.

În Faptele Apostolilor, la Cap. 28, 1—6, citim că sfântul Pavel, scăpând de înec pe insula Malta, pe când aduna găteje ca să facă foc, a fost mușcat de o viperă. Locuitorii acelei insule au crezut îndată că Pavel e un mare tâlhar, căci a scăpat din valurile mării, dar „zeli” tot nu-l lasă să trăiască, ci l-au trimis vipera să-l muște tocmai după ce a ajuns la îlman. Dacă am văzut însă că nu moare, au crezut că este el însuși „un zeu”.

Prin minunile ce le-a făcut Pavel acolo, a câștigat pe mulți pentru credința lui Hristos, iar fără de minuni, aceia poate că nu s'ar fi încreștinat, căci așa era firea lor, nu se lasau ușor câștigați de cuvinte, fără de semne supraomenești.

Apostolii făceau minuni, și însuși sfântul Pavel ne spune în epistola I către Corinteni, Cap. 2, 4—5, că el nu căuta să dumerască pe oameni cu înțelepciunea omenească, ci le arăta puterea lui Dumnezeu. Iată ce zice: „Cuvântul meu și propovăduirea mea nu erau cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Spiritului și a puterii; ca să

nu fie credința voastră din înțelepciunea oamenilor, ci din puterea lui Dumnezeu”.

Din sfânta Scriptură a Legii Vechi știm că Dumnezeu a scos pe poporul său din Egipt, făcând prin Moisi multe minuni. Din robia Babilonului a scos pe acelaș popor, fără de minuni, ci numai mișcând inima împăratului Cirus, precum citim în cartea lui Ezdra. 1, 1. Așa dară vedem că Dumnezeu face minuni când vrea, și că precum zice sf. Augustin: „noi n'avem drept să ispitim și să întrebăm pe Dumnezeu, pentru ce face așa și nu altminteretrea?”

Dar nici vremile noastre nu sunt cu totul lipsite de minuni. Predicatorii Evangheliei printre popoarele păgâne au fost de multe ori unelte în mâinile lui Dumnezeu pentru lucruri mari și minunate, precum citim în multe vieți de ale sfinților misionari, apropiați de vremile noastre. Nu sunt atât de dese ca pe timpul apostolilor, dar totuși sunt.

Nici nu se poate zice că azi sunt atât de rari minunile, pentru că predicatorii Evangheliei nu sunt atât de sfinți ca pe timpul apostolilor, căci doară darul minunilor este un dar pe care Dumnezeu nu-l dă pentru vrednicile cuiva, ci numai din buna sa voință. Pavel făcea minuni în numele lui Isus Nazarineanul, dar cei șapte fii ai lui „Șeva” — după cum citim în Faptele Apostolilor la Cap. 19, 14—15 — n'au putut, ci când au zis duhului necurat: „Îți poruncim în numele lui Isus pe care îl propovăduiește Pavel, ieși din om”: acela a răspuns: „Pe Isus îl cunosc și pe Pavel îl știu, dar pe voi nu vă știu cine sunteți”.

Alții au putut face minuni, deși nu erau sfinți, și însuși Mântuitorul ne spune la Matei, 7, 21—23: că în ziua judecării vor fi și de acela cari îl vor zice: „Doamne Doamne. Am în numele tău am profetit și în numele tău am scos dracl, și cu numele tău puteri multe am făcut?” Iar Domnul le va răspunde: „Nici odată nu v'am cunoscut pe voi. Mergeți dela mine toți cei ce lucrați fărădelegi”.

Cuvintele acestea ale Mântuitorului ne arată că nu numai celor iubiți ai săi se poate da acest dar al minunilor, care nu se dă nici pentru vrednicile cuiva, nici pentru folosul propriu, ci pentru folosul altora. Și tocmai pentru aceasta se poate da și unui om nedesăvârșit, precum în Vechiul Testament și citim, că darul profeției s'a fost dat și măgarului lui Varlaam.

Se fac și azi minuni destule, bade Ștefane, mai cu seamă dacă vrem să socotim vindcărilor minunate dela Lourdes și de pe la mormintele sfinților, pe unde se află. Oamenii pe cari îl atrage Domnul, cred și fără de minuni, adecă pentru ei sunt de ajuns minunile făcute în zilele cele dintâi ale bisericii. Pentru cei necredincioși însă minunile ar fi fără de folos,

căci ei și le-ar tălmăci într'alt fel, întocmai ca și Evreii din timpul Mântuitorului.

Dumnezeu face minuni când vrea și unde vrea, când înțelepciunea sa cea nepătrunsă de mintea omenească află cu căviință. Noi să-l mulțumim că ne-a dat darul credinței și fără ca să vedem cu ochii noștri minunile. Cu atât mai mari vor fi vrednicile noastre, căci doară Domnul îi zise lui Toma: „Tu ai crezut, Tomo, pentru că ai văzut. Dar mai fericiți sunt cei ce n'au văzut, și totuși cred”...

Citește, bade Ștefane, Sfânta Scriptură, că e cuvântul lui Dumnezeu, și unde ai vrea îndolală, întreabă-mă, și cu drag îți voi răspunde.

N. Lupu

Praznicul sf. Nicolae

de: Lucian Bociu

Sf. Măică Biserică, prin frumoase și cernice rugăcuni, sărbătorește în 6 Decembrie amintirea marelui arhieru și făcător de minuni Nicolae. Viața lui a fost o minunată pildă de umilință și sărăcie.

S'a născut cam prin veacul al patrulea în orașul Mira din Asia Mică, din părinți cu înaltă situație socială, cu multă avere, dar și cu multă credință către Dumnezeu, pe care aștit o să o sâdească atât de minunat în sufletul copilului lor. De tânăr, Nicolae nu avu norocul să aibă tot timpul pe părinții săi. Dumnezeu l-a luat lăsându-l orfan. După moartea părinților, a împărțit averea la săraci, căutând să facă cât mai mult bine celor din jurul său.

Se povestește, că lângă casa lui, locala un nobil, care în urma mai multor nenorocii, își pierduse întreaga avere, rămânând muritor de foame împreună cu cele trei fete ale sale. Văzând că alt mijloc de scăpare nu este, nobilul luă josnica hotărâre să-și vândă fetele unui negustor, ca din noroiul desfrâului să câștige pâinea cea de toate zilele. Auzind aceasta sf. Nicolae căută să împiedice urâtul târg. Și astfel, într'o seară, pe când nimeni nu era pe uliță, aruncă pe fereastra vecinului o pungă cu atâta aur, cât era de ajuns pentru încreștrarea și căsătoria unela dintre fete. Lucrul acesta s'a repetat de trei ori până când toate trei fetele s'au măritat.

În amintirea acestei fapte de milostenie, chipul sf. Nicolae este pictat în bisericile noastre îmbrăcat în haine arhieresti, ținând pe sf. Evangheliile trei globuri aurii, cari închipuiesc cele trei pungi cu aur date celor trei fete sărace. Tot în amintirea dărniceii sf. Nicolae, în multe locuri este obiceiul ca copiii în preșeara sărbătorii să așeze ghetete la sobă ori la fereastră, ca sf. Nicolae să le aducă bomboane și alte bunătăți..

Scoală mândră și te 'ncinge
Și lampa de o aprinde
Și pune lampa pe masă
Și slobozi-mă în casă.

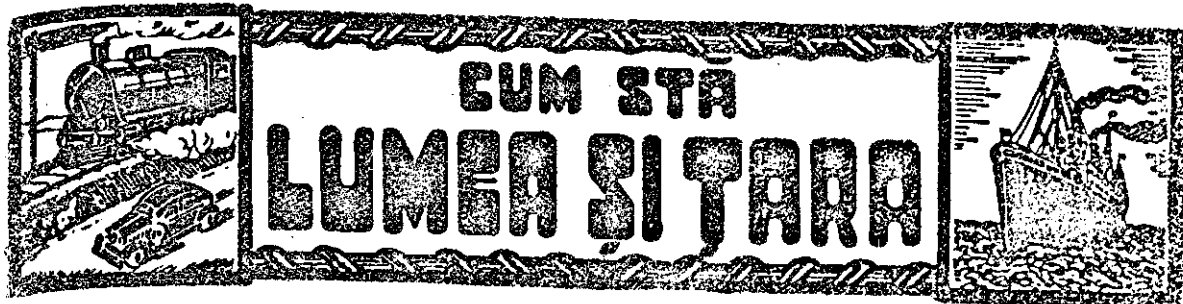
La mândruța în grădină
Prins-a dorul rădăcină
Eu mă duc să-l iau cu mine
Rădăcina-l ține bine,
Eu voiesc să-l iau acasă
Rădăcina nu mi-l lasă.
Eu voiesc să-l bag în sîn
Șapte rădăcini îl țin.

Culese și făcute de Cristea Vasile
comuna Opațița, p. u. Deta,
jud. Timiș-Torontal.

Trei soldați germani trec
înainte și atacă o cazemată
bolșevică. E dela sine înțeles
că, înainte, merg mitralierele,
ajutorul cărora se face mai
apoi atacul.

—o—

Importante hotărâri luate de consiliul de coordonare

In vremurile acestea de greutăți, conducătorii țării noastre au înființat un consiliu de coordonare, care să se ocupe cu aprovizionarea armatei și populației civile.

In săptămâna trecută acest consiliu a ținut o însemnată ședință, sub președinția dlui mareșal Ion Antonescu.

In urma raporturilor făcute de cei în drept s'a hotărât ca pe viitor blocările de tot felul să se facă numai de armată.

Consiliul a mai luat apoi și alte măsuri importante pentru aprovizionarea țării. Așa a hotărât să oprească măcinșul orzului și grâului de primăvară, pentru a putea fi folosit la însămânțările de primăvară.

Hotărârile congresului dela Berlin

In zilele de Miercuri și Joi din săptămâna trecută s'a ținut la Berlin o mare adunare a statelor europene. Au luat parte delegații României, Italiei, Ungariei, Slovaciei, Croației, Bulgariei, Finlandei, Danemarcei, Spaniei și Chinei.

In această adunare s'au pus la cale lucruri de o mare însemnatate politică.

Mai întâi s'a făcut aniversarea, adică sărbătorirea pactului anticomintern.

In anul 1936 Germania și Japonia au făcut o înțelegere de a lupta împotriva comunismului din lumea întreagă. Invoiala aceasta s'a numit pactul anticomintern, adică pactul împotriva comunismului. Un an mai târziu a intrat în această înțelegere și Italia. In anii următori au mai intrat Spania și Manciukoul.

Anul acesta, in 26 Noembrie, implinindu-se cinci ani dela iscălirea lui, pactul a mai fost prelungit pe încă cinci ani. S'au mai alăturat la acest pact România, Bulgaria, Danemarca, Finlanda, Croația și Slovacia.

Această adunare dela Berlin și hotărârile luate acolo sunt un răspuns la prietenia dintre Anglia, America și Rusia și la hotărârile lor de a lupta împreună până la sfârșitul războiului.

Pentru virtuțile sale creștinești, credincioșii l-au ales de arhiepiscop, în care calitate a fost un adevărat îndreptar de credință și sâmb de blândețe, învățător al înfrânării. Pentru credința creștinească a suferit multe necazuri, fiind chiar întemnițat de către păgâni.

După mulți ani de rodnică păstorie, sf. Nicolae trecu la cele veșnice, ca să câștige cu umilința cele bogate și cu sărăcia cele avute. A fost înmormântat în orașul Mira. Mai târziu trupul lui a fost adus în orașul Bari din Italia, unde alergau în pelerinaj mii de creștini din toate colțurile lumii.

Sfinte Nicolae! Vezi durerile bătrânilor și lacrimile orfanilor! Cantă cu blândețe spre ei și trimite, din prisosința darurilor tale sfinte, mângâiere și întărire. Nu uita de neamul nostru! Mulți așteaptă darurile tale, ajută-i, Sfinte Nicolae!

Se crede că s'au mai discutat la Berlin și multe lucruri în legătură cu noua organizare a Europei. Delegații țarilor cari au luat parte la această mare slătuire politică au avut vreme să-și spună fiecare pe rând părerile și dnrințele lor, apoi au fost primiți pe rând în audiență de dl Hitler.

Cuvântarea dlui von Ribbentrop

La marea întâlnire politică dela Berlin, dl von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei a făcut o amănunțită dare de seamă asupra războiului.

Vorbind despre întâmplările dinaintea războiului, dl von Ribbentrop a spus că Anglia este aceea care a desănuțit războiul.

Trecând apoi la luptele care au urmat de atunci, dl von Ribbentrop a arătat cât s'a străduit Germania să aibă pace în Balcani, și cât este de însemnat pentru Europa războiul cu Rusia bolșevică.

După acest războiu, țările Europei vor fi scăpate de o mare primejdie. In luptele de până acum armata bolșevică a fost nimicită în mare parte.

Germania și Italia și celelalte națiuni din Europa au scăpat de cel mai puternic dușman, de pe pământul Europei.

Ministrul de externe german a desmișnit svonul că Germania ar vrea pacea. Guvernul german este hotărât să ducă lupta până la biruință. Toate sforțările pe care le face guvernul american nu vor putea schimba rezultatul războiului.

Pace între Germania și Franța

Știrile venite din străinătate vorbesc că nu peste mult se va încheia o pace separată între Franța și Germania. Se mai spune că va fi în zilele acestea o întâlnire între mareșalul Goering și mareșalul Pétain.

Aceste știri încă n'au fost întărite de guvernul din Berlin și de cel francez.

Se crede că în lunile viitoare războiul va căpăta cu totul o altă înfățișare și că țările viitoare vor face toate un puternic bloc de luptă, împotriva Angliei și aliaților ei, America și Rusia.

Luptele din Răsărit

Pă frontul răsăritean se dau acum lupte mari la Petersburg, Moskova și ținutul Tula, în Crimeea, la Sebastopol și în ținutul Rostov.

Toate încercările bolșevicilor de a sparge încercuirea din fața orașului Petersburg au fost respinse cu pierderi mari.

Artileria germană bombardează în continuu Petersburgul și Kronstadtul. La Moskova luptele sunt foarte grele. De mai bine de două săptămâni se dau atacuri înverșunate. Situația armatei bolșevice este cât se poate de grea. Toate liniile ferate din jurul Moscovei au fost nimicite de armatele germane.

In deosebi sunt crâncene luptele cari se dau în ținutul Wolokolamsk, pe unde trece linia ferată Moscova Liev.

Trupele rusești se retrag mereu spre

întăriturile din jurul Moscovei. Se știe că în jurul acestui oraș, bolșevicii au zidit mai multe rânduri de fortificații încă din anii 1936 și 1937. Prin ocuparea orașelor Klin și Solotoarino-gorski trupele germane s'au apropiat și mai mult de Moscova.

Situația Moscovei este cât se poate de grea. Foametea și sărăcia este mare și iarna grea care s'a lăsat a înrăutățit și mai mult lucrurile.

Alte lupte crâncene se dau și în ținutul Tula, care este unul din cele mai bogate ținuturi din Rusia. Trupele germane înaintează și în acest ținut.

Pe frontul din Miazăzi s'au dat lupte crâncene în ținutul Rostov, la Korsk și în regiunea Donului și Donețului.

In ultimele zile mareșalul Timocenko a atacat armatele germane dela Rostov, Don și Doneț, cu scopul de a-și face o linie de întărituri mai bune și de a opri înaintarea germană spre Volga și Caucaz. Toate atacurile Rușilor au fost respinse.

Situația flotei rusești din Marea Neagră este cât se poate de grea. Porturile cele mai însemnate din această mare au fost ocupate de trupele germane și române. Se spune că mai multe vapoare rusești au încercat să treacă prin strâmtoarele Bosforului, pentru a ieși în larg.

Lupte grele și în Africa

Luptele începute pe pământul Africii încă în săptămâna trecută au continuat și în săptămâna aceasta.

Din punctul Marmarica (Cirenaica) luptele s'au întins și în ținutul dela Apus de Sollum, Tobruk, Bivel-Gobi și Sidi Omar.

Zi și noapte s'au dat lupte grele. După știrile date de cartierul general italian, Englezii au suferit pierderi grele. In luptele dela Sollum a fost luat prizonier și un general englez.

In luptele din Libia, armatele italiene au fost silit să se retragă din cauza puternicelor atacuri date de armatele motorizate engleze.

Trei sunt locurile, unde se dau lupte mai grele, în războiul de pe frontul african, la Sollum, Bardia și Tobruk.

Se spune că pierderile Englezilor în aceste lupte sunt mari și comandantul englez Cushingam a cerut noi întăriri de trupe.

Luptele pe apă

In săptămâna aceasta s'au dat lupte și pe apă. Submarinele germane au atacat atât în Oceanul Înghețat de Nord, în Oceanul Atlantic, cât și în Marea Mediterană. Mai multe vapoare engleze au fost atacate de submarinele germane în apropiere de coastele Norvegiei. In Oceanul Atlantic a fost scufundat un vapor englez de războiu, iar în Marea Mediterană a fost lovit un mare vapor englez de războiu.

Marina italiană a pierdut și ea un submarin, în aceste lupte.

In Răsăritul îndepărtat

Apele frământate ale politicii din această parte de lume nu s'au liniștit. Japonia și America n'au putut ajunge nici cum la înțelegere.

Ministrul american a pus mai multe condiții grele guvernului japonez, așa că numai cu mare greutate cele două guverne vor putea ajunge la o înțelegere.

Se spune că Japonia ar avea de gând să pună mâna pe Thailand (Siam), o țară

Știri din Teiuș

Daruri pentru răniți. La îndemnul d-lui prim-prator Vas. Berliștu, crucea Roșie, în frunte cu dna. presidentă Dr. Acilencu, au făcut o colecție pentru a ajuta pe eroii răniți din război, cari se găsește în spitalele din Alba-Iulia. În câteva zile inimile generoase ale Teiușenilor, s-au deosebit și au contribuit și din toate acestea s-au umplut 315 secutețe cu tot felul de bunătăți: friptură, zonec prăjituri, fructe, țigarete. Donă țazi mari s-au umplut și au fost trimise la Alba-Iulia cu un car. Duminica trecută, dna A. Ilencu, asistată de dna Dr. S. Ilencu și păr. Traian Ștefu, au eșit la spitalele din cetatea eroilor M. Hai, și salutată de d. Dr. Voicu, șef medicul spitalelor, au făcut împărțirea darurilor. — S-au împărțit peste alimente și 5000 țigarete, și câteva cărți de lectură: 10 exemplare „Clopotelul de argint” de Pascu Ludeanu, și „Moldovănușii” de Dr. Ilie Dăianu. Mare bucurie vor fi avut răniții, dar nu mai puțină mulțumire au avut făcătoarele de bine.

Sfințire de cruce. În 21 Noemvrie, în ziua intrării în biserică, s'a slujit parastasul de o săptămână pentru răposatul meseriaș român Pavel Horhat, mort la vârsta de 50 ani. Sfânta slujbă s'a săvârșit în cimitir lângă mormânt, unde s'a sfințit și crucea de pomenire ce i-a ridicat-o jalnica familie. La aceasta serbare ploasă au venit să asiste și ficia, eleva la școala normală, și fiul, Virgil, teolog în Blaj, care era să fie trimis la studii la Roma, dar pierderea părintelui, l-a hotărât să renunțe a părăsi familia.

Plebiscitul s'a săvârșit în Teiuș în perfectă ordine, votând toată lumea cu *da!* — S-au dat în prima zi 1252 voturi, iar în celelalte zile Comisiunea a fost condusă de dl. judecător Maxim Roman și Dr. Ilie Dăianu, refugiat în Cluj.

Pascu Ludeanu

Germanii sunt de părerea că Evreii au dus în lume tot necazul de până acum tot ei sunt de vină și de izbucnirea războiului. De aceea le-au luat toate drepturile și i-au obligat la muncă obștească. Poartă de-a stânga, deasupra inimii, o față galbenă, ca să se poată recunoaște cât mai ușor.

Buruieni rele

— Spinii și Scaili —

Numele de *spini* și *scaili* se dă unor buruieni rele. Adeseori oamenii numesc același buruiană și spin și scaili: Spin vânt și Scail vânt. Scailul dracului și Spinul dracului, Scailul vântului și Spinul vântului. În unele ținuturi scaili și spinii au și alte numiri. Așa, Scailul muscălesc sau Scailul roșesc e numit și Holeră, Cătină, Ghimpe și Polomidă; Scățelele popii în Muntenia e numit Cornuș, iar în Moldova Parcelaș. Scailul măgăresc se mai numește și Ciulin și Rostogol, iar prin Banat și zic Ariciu și Sita zănelor. Scailul volnicesc se zice și Scailuș, Varga Ciobanului și Varga păstorului, iar prin Banat se numește Cârde și Lugaciu.

Spinii și Scaili cresc prin locuri necultivate și printre dărăcăturile, pe lângă drumuri și pe lângă garduri, pe marginea câmpurilor și a sămănăturilor și prin măcăciuni și crângulețe. Scailul dracului străbate și prin fânețe și pășuni uscate și pe câmpuri, iar Pălămida năpădește holdele și le înneacă.

Toți spinii și scaili au ghimpi pe tulpină și pe frunze. Din cauza aceasta animalele nu se ating de ei și pot crește nestăgeniți.

Pășunile năpădite de spini sunt fără iarbă, iar holdele cu pălămidă nu dau rod.

În Sfânta Scriptură să și amintește de se mințele cari „au căzut în *spini* și crescând *spinii* le-au înecat”, iar în Parabola Sămănătorului se spune: „Iară care s'a sămănat în *spini*, acesta este carele aude cuvântul, și grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției sugrumă cuvântul și se face fără rod”. În semn de batjocură cunună de *spini* s'a pus și pe capul lui Isus și „îngenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: „bucură-te împăratul J devilor”.

Spinii și scaili sunt pacostea ierburilor și a sămănăturilor, sunt holera câmpurilor.

În cântecele poporului se și spune:

„Plină-i lumea, mult e plină
„De scăleți, de măcăcină.

„Ea din loc în loc săria,
„Spini în urmă-i răsăria,
„Iarba câmpului ardea
„Și oamenii morți cădea”.

(V. Alexandri: Poezii populare »Holera«).

Dar oricât de răi sunt Spinii și Scaili, totuși și între ei sunt câțiva folositori, anume *Varga Ciobanului* sau *Scailul volnicului* care se poate întrebuința la lecuirea boalelor și în țesătorie și *Armurariul* bun tot de leac.

Ceaiul pregătit din rădăcini de varga ciobanului e bun la boalele de piept și pentru curățirea ochilor împăingeniți. Alifia pregătită din rădăcină de varga ciobanului și unt proaspăt, vindecă răia.

În țesătorie se întrebuințează măcăcițele. Din cauza aceasta în multe părți se cultivă mai ales prin apropierea fabricilor de postav.

Măcăcițele din vârful crenguțelor de varga ciobanului sunt ghimpoase, cu țepile îndolte în formă de cârlig, de aceea sunt folosite în fabrici la înăsprirea postavurilor. Cu măcăcițele de Scailul volnicului se lucrează postavurile pentru armată și toate postavurile mai aspre.

Măcăcițele se culeg prin lalle, după seceratul pășozelor. Culesul se face numai când buruiana e uscată. Nici odată nu se culeg pe ploale sau pe rouă. Se tale, lăsându-le o coadă de 10—15 cm., apoi se sortează după mărime și se vând fabricilor.

Armurariul este un scail mare, ce are frunzele cu pete albe ca laptele. Se crede că aceste pete sunt din cauza picăturilor de lapte ce au căzut pe frunze dela sânul Preasfintei Fecloare Maria, de aceea se mai numește și *Laptele Mariei* și *Spinul Sfintei Fecloare*.

Frunzele și rădăcinile de armurariu se întrebuințează la boale de piept și la gălbănare. Din frunze e bun sucul, iar din rădăcini se fierbe ciulin în care se pune și miere de albine.

Oamenii mai întrebuințează această buruiană și pentru vindecarea *armurarișel* la vite.

Celalți spinii și scaili sunt răi și e bine să fie distruși, mai ales cei de prin holde și de prin ierburile și pășuni. Distrugerea lor se face tăindu-i înainte de înflorire, fiindcă în felul acesta se zădărnicește formarea seminței și ivirea de noi buruieni. Se mai distrog scoțându-le rădăcinile printr'o arătură de vară adâncă, ori printr'o săpătură potrivită.

Ion Popu Câmpeanu

Primele ajutoare

Cum trebuie să se facă oprirea sângelui

Oprirea sângelui sau hemostaza trebuie să se facă cât mai în grabă și cât mai curat, adică absolut steril.

Mâna este de dorit, să fie cât mai curată, dară ea chiar spălată fiind totuși este veninoasă și face rana să puruieze prin microbi cari ajung în ea de pe mâni, microbi cari nicidecum nu-i putem vedea cu ochii liberi.

Trebuie să nu pierdem din vedere, ca de rană să nu ne atingem sub nici un motiv. Nu vom spăla rana cu apă, chiar cu gândul de a o curăți, pentru că prin apă putem să infectăm rana, să o facem să puruieze dacă apa nu a fost mai înainte fiartă. Noi ne vom mulțumi a acoperi rana cu tifonul — cu pânza — și vata din pachetul individual, fără să atingem fața pansamentului care o punem pe rană, să păzim să nu între vată în rană și apoi cu fața legim pansamentul pe locul de unde țâșnește sângele și căutăm să oprim sângerarea.

În cazul când rana e adâncă și hemoragia este puternică deci periculoasă, fiind nevoie a face un pansament strâns, pentru a opri hemoragia, trebuie să ne fie aminte că pansamentul strâns, strâns făcut, nu poate fi ținut mai mult ca două ore fără a fi controlat sau văzut de medic, deoarece ne mai circulând sângele prin mâna sau piciorul strâns legat, se mortifică, se putrezește, — și dă înveninare de sânge.

Când hemoragia este arterială adică sângele e din rană țâșnind, ca să reușim a opri sângerarea mai repede, vom face legătura mai strânsă în susul rănii, adică mai înspre inimă, din partea de unde vine sângele.

Când rănile sunt mai multe și mari, se va căuta a pune pe rană imediat tifonul și bucăți din fașe și pedesupra lor vată și bucăți din albiturii pe care le avem la noi, spălate și călitate cu fierul de călcat din timp, știut fiind că fierul de călcat omoară toți microbii.

Cel rănit în urma pierderii mari de sânge este foarte însetat. Nu vom perde din vedere acest lucru și îi vom da de beut câtă apă dorim, pentru a înlocui cât de cât sângele pierdut, înuna pentru a lucra având nevoie să se umple mai întâiu, ca mai apoi să se contracte, să se strângă.

Sângele este de cel mai mare preț vieții. Un ajutor dat la timp trupului tău, în a te pansa,

păzindu-l de sângere, oricât de fără pricepere ar fi făcut pansamentul — dacă se ține cât decât seama de cele amintite: adică să se facă pe cât se poate pansamentul mai curat, fără a se atinge nici rană și nici pansamentul, printr'un ajutor grabnic și la timp dat — putem fi și suntem mai de folos decât cea mai deasă-vârșită operație sau alt ajutor medical, care întârzie, iar sângele, și odată cu el viața, se surse și apune.

Dr. Ioan Frășiță

Noul tarif poștal

Incepând cu 1 Decembrie 1941 și până la 31 Ianuarie 1942 se introduce un nou tarif poștal, mărit cu 80 la sută, iar această mărire de tarif se va întrebunța pentru ajutorarea oamenilor săraci și necăjiți, lucru cât se poate de bun și vrednic de laudă. Iată cu cât se vor mări taxele poștale.

1 scrisoare simplă în localitate 9 Lei, în alte localități 11 Lei 50 bani.

1 carte poștală simplă 6,50, cu răspuns plătit 11,50 Lei.

1 carte poștală ilustrată 6,50 Lei, cu orice text 7,50 Lei.

Cărțile de vizită de felicitare 3,50 Lei.

Cărțile de vizită cu orice text 6 Lei.

Imprimare până la 50 gr. 3,50 Lei.

Cărți până la 100 gr. 3,50 Lei.

Taxa de recomandare loco Lei 9,50, alte localități Lei 14,50.

Taxa de exprese loco Lei 17, alte localități Lei 26.

Inlocuirea tălpii prin surogate

Nu avem talpă. Asta o știe și o vede toată lumea. Ce ne facem însă fără talpă în iarnă aceasta?

În celelalte țări se încearcă a se înlocui talpa prin surogate, adică prin materii, cari pot înlocui talpa.

Lemnul ar fi bun, dacă s'ar putea îndoi. Au încercat să facă pingele din rămășițe de cauciuc, dar n'a reușit. Din rămășițe de piele, măcinate și presate, tot asemenea nu sunt bune, pentru că pingelele acestea după o scurtă întrebuințare se destramă ca hârtia presată. Cele mai bune pingele însă sunt cele făcute din rămășițe de piele lipite, dar astfel de rămășițe nu se găsesc.

Un pantofar din Budapesta a făcut pingele din mici icuri de lemn așezate pe muchie și lipite de olaltă cu un clei bun. Aceste pingele se fac după măsura ca și cele de piele.

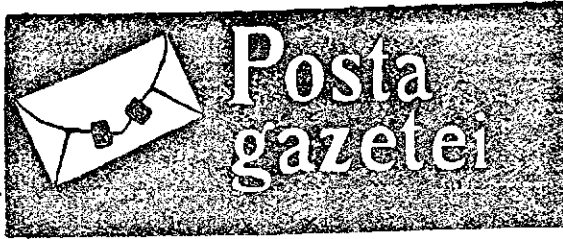
Un inginer german a făcut pingele din celuloză, adică la fel cu materia din care se fabrică hârtia. Aceste pingele se pot coase pe ghetă sau se pot bate cu cule, ca și pielea sau cauciucul.

Un păpuțar din Miskolc (Ungaria) a făcut pingele foarte bune din pânză de in și cânepă. Și o pereche nu costează mai mult de 250 Lei.

Italianii fac ghetă cu tăpi de aluminiu și se spune că ar fi foarte bune.

La noi cum de nu se iau măsuri, ca să avem cu ce umbla? Dacă nu se află talpă din piele de vite, să se facă din surogate, dar să se facă ceva!

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt dator să ne plătească abonamentul.

Păr, Augustin Hulea, Axente Severu. Nu putem face nici o excepție. Abonamentele se plătesc înainte și numai aceia primesc calendarul gratuit, cari plătesc abonamentul pe 1942 înainte. Și încă numai cei ce plătesc până cel mult la 31 Decembrie 1941. Nouă ne trebuie banii acuma, Tipografiilor tot asemenea. Deci să plătească toți bine frumos înainte, ori să-și cumpere calendarul cu bani gata. Facem acest favor încă odată anul acesta, dar la anul, dacă țin vremurile tot așa, nu știm, zău, noi dacă vom mai putea face vreun favor.

Subing. Ioan Dușa Nr. 7002. C. p. am primit-o, aveți de plată pe 1941 Lei 100 și pe 1942 Lei 200. Cine achită pe 1942 până la 31 Dec. primește un calendar gratuit.

Văcă Samson 118. Banii i-am primit, am și chitat la posta gazetei. Ați achitat pe anul 1941. Fiind timpurile foarte grele ne-am decis ca să dăm acelora calendar gratuit, cari ne plătesc înainte pe anul 1942. D-voastră, care sunteți abonat vechi și mai sunt încă la fel în Muntele Băișoarei, ar fi bine să trimiteți banii și pe anul 1942 până la 31 Dec. și atunci vă trimitem calendar gratuit. Pe mandatul cu care ne trimiteți banii să ne scrieți dacă vă mai trebuiesc și calendare de vânzare. Incredere avem în D-voastră, fiindcă ați fost la rând întotdeauna cu abonamentul.

Păr. Mihal Demeter Răducăneni. Ziarul îl trimitem, iară comanda de cărți am predat-o Librăriei Seminariale.

Ioan Râmpu. Abonatului Iosif Râmbeanțu 10048, nu i-a mers ziarul, deoarece a fost returnat în ziua de 15 Sept. 1941 iar noi l-am sistat.

Cum se poate cumpăra

„Calendarul dela Blaj” pe anul 1942

Nu peste mult va apărea „Calendarul dela Blaj”. Un exemplar va costa în Librărie sau la Redacția gazetei 25 Lei. Abonații gazetei cari ne trimit înainte până la 31 Decembrie, abonamentul pe anul 1942 primesc, în cinste acest frumos calendar, cu posta plătită de noi. Cititorii cari vreau să aibă acasă acest calendar vor mai trimite, pe lângă suma de 25 Lei și 7 Lei pentru speșele poștale.

Aceia cari cumpără cel puțin 10 calendare primesc unul în cinste, aceia cari cumpără 20 de calendare primesc gratuit 2 calendare și așa mai departe. Pe așteptare noi nu trimitem calendare decât preoților. Cititorii cari vreau să cumpere calendarul nostru, să se grupeze mai mulți la un loc și să ceară prin preot numărul de exemplare de care au lipsă. Abonații noi, cari trimit înainte până la 31 Decembrie 1941, întreg abonamentul pe 1942, primesc gratuit calendarul, dacă ne mai trimit încă 7 Lei pentru speșele poștale.

Peste câteva zile numai, acest calendar va fi gata și se va pune în vânzare. Întârzierea mică este din cauza hârtiei și a lipsei de muncitori.

Tipografia Seminarului Blaj

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. Dos. 8/1941

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. G. 1719/1941 a judecătorei mixte Târnăveni în favorul reclamantului Dr. Alexandru Vamoșiu avocat, dom. în Dumbrăveni, pentru încasarea creanței de 19.852 lei și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 13 Decembrie 1941, orele 11 la fața locului, în comuna Jdrifaia unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 aranjament complet de moară cu roți, coșuri, transmisiuni, curele și cu 1 motor de 35 Hp. cu petrol complet în stare de funcționare, 1 Ariz, 1 aparat de cernut făină, 1 cântar, 1 căruț de fer, 131 feldele porumb, 73 grâu și 58 urială în valoare de Lei 109.800.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 14 Noembrie 1941.

110 (1-1)

Fleșica, șef portărel.

Argintul și aurul

Din argint și din aur se pot face fire și foi foarte subțiri. Din cinci sutimi de gram de argint se poate face un fir lung de 130 metri, ori o foaie groasă de a 500 parte dintr'un milimetru.

Din aur se pot face foi de numai a două mii cinci sute parte dintr'un milimetru. Cu mai puțin de o jumătate gram de aur s'ar putea lăveli un călăreț cu cal cu tot.

Sosirea și plecarea trenurilor

Incepând cu 24 Nov. 1941 până la alt ordin

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde?
Accelerat 202	4.10	2	4.12	Arad-Turda
Motor 3016	7.19	—	—	dela Teiuș
Personal 2002	8.18	5	8.23	Arad-Turda
Motor 3018	14.29	—	—	dela Turda
Personal 2004	17.03	4	17.07	Arad-Turda
Accelerat 204	21.12	2	21.14	Arad

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	Până unde?
Accelerat 201	0.03	3	0.06	Arad-Turda
Accelerat 208	7.00	2	7.2	Arad
Motor 2015	—	—	8.50	Turda-Sâmp
Personal 2001	12.58	3	13.03	Arad-Turda
Motor 3017	—	—	14.34	la Teiuș
Personal 2003	18.55	4	18.59	Arad-Turda

Blaj—Coroiu

Felul și Nr. trenului	Pleacă
Personal 3121	6.15
Motor 3123	13.20
Motor 31.25	9.09
Motor 31.27	19.30

Coroiu—Blaj

Felul și Nr. trenului	So-sește
Personal 3122	7.42
Motor 3126	12.30
Motor 31.24	16.17
Motor 31.28	23.52

Legături de tren cu Sibiu

Dela Blaj la Sibiu:

Blaj, pleacă:	4,12	8,23	17,07	21,14
Copșa-Mică, sosește:	4,53	9,16	17,55	21,56
Copșa-Mică, pleacă:	6,45	14,10	19,27	1,09
Sibiu, sosește:	3,12	15,50	21,09	3,06

Dela Sibiu la Blaj:

Sibiu, pleacă:	3,09	10,06	16,04	19,47
Copșa-Mică, sosește:	4,30	11,42	17,35	21,36
Copșa-Mică, pleacă:	6,25	12,17	18,11	22,29
Blaj, sosește:	7,00	12,58	18,55	0,00

Instiințare: Crucea Roșie — filiala Blaj
Instiințează pe această cale pe
toate membrele ei, că în 10 Ianuarie 1942 va
(2-8) ținea adunare generală.